

[Udenrigsministeren]

Men under alle omstændigheder, jeg ønsker hr. Leif Hermann til lykke i anerkendelse af en politisk modstanders dygtige politiske kunsthåndværk.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg skal, når vi skal til forhandlingen om forslagens endelige udformning, vende tilbage til udenrigsministerens sidste overordentlig venlige bemærkninger.

Jeg vil gerne sige tak til hr. Duetoft fra CD, fordi hr. Duetoft principielt fastholder beslutningsforslagets punkt 1, således som det er formuleret, og således som det har været uændret fra beslutningsforslagets fremsættelse.

Den klarhed, der dermed er tilvejebragt med hensyn til, hvilke lovforslag regeringen skal komme med til efteråret, er ubestridelig, hvis det er således, man kan læse beslutningsforslagets tekst. Jeg vil derfor sige til udenrigsministeren, at det er da naturligvis rigtigt, at de bemærkninger, der falder i forbindelse med en debat her i salen, bemærkninger, der er faldet både fra hr. Ole Espersen og fra hr. Duetoft, naturligvis må indgå i de overvejelser, regeringen skal gøre sig, men det arbejde, der skal gøres, de lovforslag, der skal fremsættes, er enkle og klare, det fremgår af beslutningsforslagets punkt 1, og jeg er helt overbevist om, at det ministerium og den minister, der skal fremsætte disse forslag til ændring af offentlighedsloven og forvaltningsloven, er helt på det rene med, hvordan disse forslag skal se ud.

Glistrup (FP):

I de 13 år, udenrigsministeren har været medlem af dette Ting, har han – ligesom han også gjorde før 1977 – gang på gang mistolket udtalelser, der er fremsat fra den ene eller den anden side. I denne sag er det den fraværende hr. Ole Espersen, det går ud over.

Netop med denne erfaring med udenrigsministeren er det nødvendigt at forlænge debatten med at tage afstand fra det, udenrigsministeren sagde i sit seneste indlæg, om, at når vi nu til efteråret skal til at lave et lovforslag om det her, så skal vi tage i betragtning de forskellige fremkomne udtalelser. Deri lå ganske givet indbygget, at der kan gå både vinter og vår og 1990'erne med, før regeringen fremsætter et lovforslag.

For at udenrigsministeren ikke senere skal komme og sige, at der ikke blev taget afstand fra hans udtalelser, skal jeg meget skarpt fremhæve, at det, regeringen skal gøre, er at fremsætte et lovforslag overensstemmende med beslutningsforslagets tekst. Det er ganske og aldeles enkelt, nemlig at der i lov om offentlighed i forvaltningen skal ske en ændring vedrørende § 10, stk. 1, nr. 3, og i forvaltningslovens § 14, nr. 3, en tilsvarende ændring, som ganske generelt går ud på, at særreglerne om åktindsigt i EF-sager ophæves – punktum. Hverken hr. Ole Espersens eller andres udtalelser i forbindelse med denne vedtagelse skal fortolkes anderledes. Sådan skal lovforslaget eller de to lovforslag være.

Det, udtalelserne er gået på, er, at når Folketinget behandler det lovforslag med tre behandlinger og mellemliggende udvalgsbehandling i Retsudvalget, så kan det være, at Folketinget tilføjer noget enten om større åbenhed eller om mindre åbenhed, som hr. Kofod-Svendsen gav udtryk for.

Der er ikke skabt noget som helst alibi for regeringen med det, som ministeren sagde i sit sidste indlæg, for, at vi ikke har de lovforslag på Folketingets bord i hvert tilfælde inden for de første 10 dage af oktober måned 1990.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Underændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 51 stemte for, 71 imod.

Underændringsforslag nr. 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget, således ændret, om en ny affattelse af beslutningsforslagets tekst
vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling**Leif Hermann (SF):**

Med vedtagelsen af det beslutningsforslag, som nu endelig har fået sin endelige og afslut-